

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra MIKAËL

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang05val-shoot-idm140494195497376/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Charles Schwitt holdt inde et Øjeblik og sprang i Tanken:

— Men, teknisk, tror jeg aldrig, Du har gjort noget saa dejligt som Luften i „Job“.

— Jeg har brugt mine Studier fra Algier, sagde Mesteren.

— Ja, det har Du sagt, sagde Schwitt. Men den Luft var pragtfuld. Hvor er de Studier? Jeg har vist aldrig set dem.

— Vi kan jo finde dem, sagde Mesteren.

Og de gik op mod Atelieret.

— Her er Lys, sagde Mesteren. Alle de elektriske Lamper brændte endnu.

— Her skulde de være, sagde han og gik hen imod en Reol, hvor han søgte blandt nogle Mapper, mens Charles Schwitt havde fulgt efter ham.

— Nej, de er her ikke, sagde Claude Zoret, der vedblev at søge:

— Og heller ikke her ...

— Nej, heller ikke ...

Pludselig var Mesterens Hænder begyndt at skælve, mens han greb Mape efter Mape.

— Og heller ikke her, sagde han, og hans Hænder faldt ned fra Bindet, som han holdt.

— Men de maa jo være her, sagde Charles Schwitt, der søgte ligesom Mesteren.

Men Claude Zoret rørte sig ikke. Saa sagde han og talte, som om Tungen ikke rigtig vilde lyde ham:

— Jeg skal spørge Jacques.

Og han gik ned.

Det var Jules, der kom, da han ringede.

Mesteren spurgte:

— Naar gik Hr. Mikaël?

— Klokken var vel ni, sagde Jules, og han lagde til:

— Hr. Mikaël gik med en stor Mape.

Mesteren støttede Haanden mod Ryggen af en Stol:

— Det er godt, sagde han, og Jules gik.